

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра східної і слов'янської філології

Курсова робота

з арабської філології на тему:

ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ В ЗАГОЛОВКАХ / ТЕКСТАХ ЗМІ

(НА МАТЕРІАЛІ АРАБСЬКОЇ МОВИ)

Студентки III курсу, групи Ар17-21
факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Арабська мова і література та переклад,
друга східна мова, західноєвропейська
мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.060 Східні мови та
літератури (переклад включно), перша-
арабська

Ковбаснюк Надії Михайлівни

Науковий керівник:

Ст. викладач В.Г. Кононенко

Національна шкала_____

Кількість балів_____

Оцінка ЄКТС_____

Київ-2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АРАБСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ.....	6
1.1 Предмет та завдання фразеології як розділу лексикології.....	6
1.2 Джерела виникнення фразеологізмів	8
1.3 Види та класифікації фразеологічних одиниць.....	10
1.4 Характерні особливості ФО в арабській та українській мовах	14
Висновки до 1 розділу.....	16
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ФО В ЗАГОЛОВКАХ ТА ТЕКСТАХ ЗМІ	17
2.1 Особливості функціонування арабських фразеологічних одиниць в заголовках та текстах ЗМІ.	17
2.2 Емоційне забарвлення арабських політичних текстів фразеологізмами ...	21
Висновки до 2 розділу.....	23
ВИСНОВКИ.....	25
АНОТАЦІЯ.....	27
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	28

ВСТУП

Фразеологія займається вивченням стійких виразів та їхніх властивостей в мовленні. Вона досліджує походження, структуру, семантику та вживання фразеологічних одиниць у мові. Крім того, фразеологія досліджує функції та роль фразеологічних виразів у комунікації, літературі, мовній культурі та інших сферах мовленнєвої діяльності. Вона відіграє важливу роль у мові, збагачуючи її експресією, образністю та виразністю. Фразеологічні звороти використовуються для підкреслення емоційного забарвлення мовлення, створення образності та вираження культурних особливостей. Вони також допомагають зрозуміти культурні контексти та традиції різних народів.

Фразеологізми в мові займають важливе місце, оскільки вони відображають культурні, історичні та соціальні аспекти суспільства. Вони розширюють можливості мовлення, додаючи експресивності та виражаючи складні концепції в лаконічній формі. Крім того, вони сприяють формуванню ідентичності та спільного розуміння між мовцями, роблячи мовлення більш насиченим та виразним.

Питання класифікації фразеологізмів є все ще відкритим, оскільки, крім класифікації В.В. Виноградова, існує багато інших класифікацій, що базуються на різних семантичних, лексичних, граматичних та інших характеристиках фразеологічних одиниць, а дослідження цього питання продовжуються і досі. Вивчення фразеології як галузі мовознавства почалося у XIX столітті. Відтоді ця наука стала активно розвиватися, залучаючи дослідників з різних країн і розглядаючи фразеологію як важливий аспект мовної виразності та культурного спадку. У розвиток теорії фразеології зробили свій внесок як українські, так і зарубіжні дослідники, що вивчали фразеологію різних мов. Серед них такі науковці, як Ф. Зейлер, В. Флейшер, а також численні сучасні українські автори, зокрема Л. Авксентьєв, М. Алефіренко, Я. Билиця, В. Гаврись, М. Демський, С. Денисенко, В. Кононенко, В. Лавер, О. Пророченко, О. Селіванова, Л. Скрипник, Г. Удовиченко, В. Ужченко, Д. Ужченко та інші. Проте, незважаючи на значні досягнення у вивченні

класифікацій фразеологічних одиниць, питання дослідження видів фразеологізмів на арабській мові залишається актуальним.

Фразеологічні одиниці часто використовуються в заголовках та текстах ЗМІ з метою залучення уваги аудиторії та зрозумілого передавання інформації. Вони можуть надати заголовку чи тексту емоційне забарвлення та привернути увагу читачів. Використання фразеологізмів може також сприяти виразності та образності мовлення, роблячи текст більш привабливим для читачів. Використання фразеологічних одиниць у заголовках та текстах ЗМІ може бути зумовлене декількома причинами. По-перше, вони привертають увагу читачів і створюють ефектний заголовок, що сприяє збільшенню кількості переглядів та зацікавленості аудиторії. По-друге, використання фразеологізмів може робити текст легшим для запам'ятовування і виразним, що важливо в конкурентному світі медіа, де важлива швидкість сприйняття інформації. Крім того, фразеологічні вирази можуть мати емоційне забарвлення, що допомагає залучити аудиторію та створити ефективну комунікацію з нею.

Актуальність теми нашого дослідження полягає у визначенні різновидів фразеологізмів на матеріалі арабської мови та в дослідженні застосування фразеологічних одиниць в заголовках та текстах ЗМІ. У результаті, це дозволить зрозуміти головні аспекти використання фразеологізмів у заголовках та текстах ЗМІ, та виявити особливості їхнього вживання в мовленні арабів.

Мета курсової роботи: охарактеризувати особливості ФО в арабській мові та дослідити використання фразеологізмів в заголовках та текстах для поширення інформації в масмедійній комунікації.

Мета нашого дослідження передбачає виконання таких **завдань**:

- розглянути загальну характеристику фразеологічних одиниць;
- класифікувати фразеологізми за різними способами;
- виявити характерні особливості фразеологізмів в арабській та українській мовах;
- визначити особливості функціонування арабських фразеологічних одиниць в заголовках та текстах ЗМІ;

Предмет дослідження: Фразеологічні одиниці арабської мови.

Об'єкт дослідження: особливості класифікації фразеологічних одиниць в арабській мові та їх використання в засобах масової інформації.

Методи дослідження: Для вирішення поставлених завдань були використані загальнонаукові теоретичні методи, а саме: метод дослідження та аналізу в Розділі 1 та описовий і структурний метод у Розділі 2.

Наукова новизна дослідження полягає в здійсненні порівняльного аналізу видів класифікації фразеологічних одиниць, а також їхньої функції в заголовках та текстах.

Практичне значення курсової роботи полягає в тому, що її результати можуть бути використані в навчальному процесі під час теоретичного та практичного розбору фразеологізмів арабської мови.

Структура курсової роботи складається зі вступу, двох розділів, висновків, анотації арабською мовою та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АРАБСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ МОВІ

1.1 Предмет та завдання фразеології як розділу лексикології.

«Фразеологія кожної мови – це скарбниця народу, здобуток його мудрості її культури, що містить багатий матеріал про його історію, боротьбу з гнобителями й нападниками, про звичаї, ідеали, мрії й сподівання. З давніх-давен народ із покоління в покоління передавав усталені звороти – чудові перлини народної мудрості» (Соболевська, 2018, с.5).

Термін «фразеологія» має кілька значень. Серед них О.М. Мацько виокремлює наступні:

1) розділ мовознавства, що вивчає фразеологічну систему мови в її сучасному функціонуванні і з погляду історичного розвитку;

2) сукупність характерних засобів вираження думки, притаманних певній соціальній групі, окремому авторові, літературно-публіцистичному напрямку, діалекту чи групі говорів;

3) сукупність фразеологізмів тієї чи іншої мови.

Фразеологізми не можливо зрозуміти з окремих значень їх елементів. Крім того, різниця між фразовими дієсловами та фразеологізмами полягає в тому, що перші починаються з дієслова, а другі можуть мати будь-яку структуру, включаючи повні речення.

Наука «фразеологія» виникла в середині XIX століття і стала об'єктом досліджень вчених із пострадянського простору. Протягом її становлення й розвитку досліджувалися різноманітні аспекти, наприклад, семантика, в працях Л. Булаховського, Н. Москаленко, Л. Авксентьева, М. Алефіренка, Л. Юрчука, Л. Боярової; питаннями стилістичного плану фразеологічних одиниць займалися М. Жовтобрюх, Г. Їжакевич, Д. Баранник, П. Плющ, І. Білоділ, Р. Зорівчак, І. Гнатюк; історія, етимологія і власне становлення фразеологічних одиниць цікавили

Л. Коломієць, Ф. Медведєва, Л. Скрипника, О. Юрченка, М. Демського, В. Калашника, В. Ужченка. Наукові дослідження діалектної фразеології проводились Н. Бабичем, П. Грищенком, М. Доленком та П. Дудиком. (Соболевська, 2018, с.5).

Фразеологія є релятивно новою галуззю лінгвістики. У розвиток теорії фразеології зробили свій внесок як українські, так і зарубіжні дослідники, що вивчали фразеологію різних мов. Серед них такі науковці, як Ф. Зейлер, В. Флейшер, а також численні сучасні українські автори, зокрема Л. Авксентьєв, М. Алефіренко, Я. Билиця, В. Гаврись, М. Демський, С. Денисенко, В. Кононенко, В. Лавер, О. Пророченко, О. Селіванова, Л. Скрипник, Г. Удовиченко, В. Ужченко, Д. Ужченко та інші (Мацько, 2010, с.129).

Хоча фразеологія була широко поширена в пострадянських країнах, іноземні, особливо європейські фахівці теж займалися цим питанням. Леонгарда Ліпку можна вважати першим англійцем, який займався цією дисципліною (1974 р.). З тих пір фразеологія розвивається в усіх країнах Західної Європи. Основи фразеологічних досліджень витікають з наукових праць провідних вчених ХІХ і першої половини ХХ століть, таких як О. Потебня, Ф. де Соссюр та концепціях лінгвопсихології В. фон Гумбольдта. А поява фразеології як науки пов'язана з іменем видатного швейцарського лінгвіста Шарля де Баллі (Мацько, 2010, с.130).

В. Ужченко, посилаючись на Є. Малиновського, описує наступні етапи дослідження східнослов'янської фразеології:

1) 20-ті - 40-ві роки ХХ ст. – спроба визначити роль фразеології у загальному контексті мовознавчих дисциплін;

2) 50-60-ті роки – розвиток ідей В. Виноградова, формулювання основних концепцій та виникнення двох підходів до визначення обсягу фразеології – широкого й вузького;

3) 70-80-ті роки – активне залучення до дослідження фразеології лінгвістичних, історичних, фольклорних, етнографічних даних, а також широких генетичних і типологічних паралелей.

Як зазначає Л. Мацько: *«Предметом фразеології є вивчення категоріальних ознак фразеологізмів, на основі чого окреслюється об'єкт фразеології,*

досліджується природа і сутність фразеологічних зворотів, виявляються закономірності їхнього функціонування в мовленні» (Мацько, 2010, с.129).

Варто підкреслити, що фразеологізми представляють собою унікальні вербальні конструкції, які використовуються для передачі культурної інформації. Лінгвокультурологічний підхід у фразеології, розглядаючи взаємодію між фразеологічним складом мови та культурою, досліджує механізми співвідношення між мовними та культурними значеннями у фразеологізмах. (Галинська, 2011, с.76).

Отже, завдання фразеології полягає у вивченні походження, значення та вживання фразеологізмів у мові. Це допомагає розуміти культурні особливості та традиції конкретної мови.

1.2 Джерела виникнення фразеологізмів.

«Фразеологізми – унікальне явище в скарбниці кожної мови, оскільки є джерелом інформації про духовне та матеріальне життя народу. Вони є ніби текстом в тексті, де відображено національний дух та своєрідний колорит народу. Такі номінативні одиниці створюють культурно-національну картину світу, в якій віддзеркалюються побут і характер, звичаї та поведінка людей, їхнє ставлення до світу та один до одного». (Маслова, 2007, с. 208).

Фразеологія будь-якої мови формувалася упродовж тривалого історичного розвитку мовної творчості конкретного народу. Основну масу фразеологізмів складають вирази, які утворилися внаслідок образного переосмислення звичайних вільних словосполучень, що призвело до втрати первинних лексичних значень компонентів та формування фразеологічної семантики. (Мацько, 2010, с.130).

Фразеологізми виникають через довготривале використання певних виразів, які набувають своє значення з контексту культури, історії та інших обставин. Наприклад, в українській мові часто зустрічаються фразеологізми, які пов'язані з сільськогосподарською діяльністю, традиціями, а також історичними подіями: *з одного тіста; як засватаний; за тридев'ять земель*. Також, одним з поширених джерел виникнення фразеологізмів є запозичення. Фразеологізми, які є запозиченими з інших мов, можуть виступати і в оригінальному, і в перекладеному вигляді.

Що стосується арабської мови, то тут фразеологізми мають різні джерела виникнення, серед яких:

- **Ісламська культура та релігія.** Вчення Корану є одним з основних аспектів життя мусульман, а роль фразеологічних одиниць релігійного змісту є невід'ємною складовою усного мовлення арабів, що у свою чергу, допомагає їм емоційно впливати на слухача.

- **Історія.** Багато фразеологізмів походять з історичних подій та фольклору.

- **Література і поезія.** Арабська мова вирізняється своєю багатою поетичною спадщиною, з якої походять теж чимало фразеологізмів. Також, деякі з них можуть мати коріння в класичній арабській поезії.

У джерелах виникнення фразеологізмів арабської мови відбивається величезне різноманіття культурних, літературних, релігійних й історичних впливів. Вони відображають багатогранність арабської культури та мови, враховуючи їхню багатовікову історію та традиції.

Зрозуміло, що на початку всі фразеологізми були лише вільними словосполученнями. Коли вони використовуються в нехарактерних для них ситуаціях і отримують нове, переносне значення (наприклад, грати першу скрипку у симфонічному оркестрі та грати першу скрипку в компанії бізнесменів), це призводить до їхнього усталення. Постійне вживання цих словосполучень у різних контекстах сприяє їхньому перетворенню у фразеологізми. Але для того, щоб словосполучення стало справжнім фразеологізмом, принаймні одне зі слів повинно втратити своє вільне значення (наприклад, «солом'яна вдова», «дерев'яний рубль», «яловий професор»). Частота вживання цих словосполучень в певних історичних періодах, коли вони стають актуальними (наприклад, «холодна війна», «оксамитова революція», «празька весна»), також сприяє їхньому перетворенню у фразеологічні вирази. (Кочерган, 2003, с.243).

Кожна мова володіє своє власною унікальною фразеологією, яка відображається у неповторності побуту, традиціях, культурі та загалом менталітеті народу. У фразеології, більш ніж у лексиці, відображається національна картина світу. Фразеологізми з однаковим значенням у різних мовах можуть мати відмінну

внутрішню мову (Кочерган, 2003, с.243). Наприклад : укр. *сам на сам* (на чотири ока), ар. *وجها لوجه* (обличчя до обличчя).

Фразеологізми в арабській та українській мовах – це не лише засіб комунікації, але й спадок, який передає багатство мислення та виражає унікальний світогляд народів.

1.3 Види та класифікації фразеологічних одиниць.

Одним із важливих завдань нової лінгвістичної галузі є наукове упорядкування різноманітного фразеологічного матеріалу. Вітчизняні дослідники розробили різноманітні класифікаційні моделі, враховуючи різні характеристики фразеологічних одиниць та керуючись певними принципами (семантичним, функціональним, граматичним, генетичним тощо). Ці схеми активно використовуються у науковій та методичній літературі (Скрипник, 1973, с.13).

Існують різні способи класифікації фразеологізмів, проте найбільш відомою є класифікація за ступенем стійкості їхніх компонентів, що була розроблена французьким мовознавцем Ш. Баллі та пізніше розширена російським ученим В.В. Виноградовим (1894-1969) (Кочерган, 2003, с.244).

Згідно з цією класифікацією В. Виноградов виділив три категорії фразеологічних одиниць:

«Фразеологічні зрощення – семантично неподільні фразеологічні одиниці, значення яких не впливає зі значень компонентів: розбити глек, пекти раків, собаку з їсти». (Мацько, 2010, с.135). В арабській мові фразеологічні зрощення поділяються на дієслівні (*بيض وجهه* виправдати довіру (букв. «вибілити обличчя») та іменні (*بيت القصيد* суть справи (головний вірш касиди), *على ظهر القلب* на пам'ять (букв. «на спині серця»), *راسا على عقب* догори ногами, *طرى اللسان* той, що добре говорить).

За визначенням В.В. Виноградова, фразеологічні зрощення є своєрідними складними синтаксичними одиницями, схожими на слова з невивідною основою. Складові елементи фразеологічних зрощень подібні до морфем у словах і позбавлені внутрішньої форми. Тільки докладне етимологічне дослідження може розкрити, як формуються фразеологічні зрощення і пояснити, чому саме ці слова-компоненти

привели до появи цілісного значення (Скрипник, 1973, с.14). Фразеологічні зрощення називають також ідіомами, оскільки вони використовуються в мовленні в той самий спосіб.

«Фразеологічні єдності – також семантично неподільні звороти, але цілісне значення їх здебільшого вмотивоване значенням компонентів.» (Мацько, 2010, ст.135). Наприклад: укр. *не нюхати пороху, прикусити язика*; араб. *عمر الزهور* дуже молодий, *جرى ريقه عليه* дуже хотіти чогось (букв. «у нього слина тече»), *في رابعة النهار* середина дня (букв. «в 4 годині дня»), *ميتتةو* миттєво (букв. «зі швидкістю блискавки»).

До фразеологічних єдностей умовно відносять:

- Парні сполуки римовані антоніми: *مضحك ومبك* «трагікомічний» (і сміх і сльози);
- Парні сполуки римовані синоніми: *ضجيج وعجيج* «шум та крик»;
- Парні сполуки неримовані антоніми: *أولاً واخيراً* «вперше і в останнє»;

Також до фразеологічних єдностей відносять:

- 1) Повтори: *شينا فشينا* «мало-помалу»;
- 2) Сполуки імені з іншим іменем однакового кореня: *البقية الباقية* «жалюгідні залишки; те, що залишилося (решта)»;
- 3) Евфемізми: *اختاره الله إليه* «Аллах його обрав» (він помер);
- 4) Перифрази: *مسرح – دار التمثيل* – «театр», *بيت المال – خزانة* – «казна»;
- 5) Формули привітань, бажань клятви: *صباح الخير* «добрий ранок», *والله العظيم* «клянуся Аллахом»;
- б) прислів'я та приказки: *عمل من ذبيبة حمارة* «робити з мухи слона» (віслюка).

Значення фразеологічної єдності виникає від переносного значення вільного словосполучення, яке стає узагальненим через образне метафоричне тлумачення. (Кочерган, 2003, с.245). Фразеологічні єдності можуть бути семантично замкнутими не лише через образне метафоричне тлумачення, а й за допомогою евфонічних та формально-граматичних засобів, таких як рима та алітерація. Вони можуть виникати через синтаксичну спеціалізацію фраз, коли вони вживаються в певній граматичній формі або мають експресивний відтінок значення. У цей розряд фразеологічних одиниць В.В. Виноградов відніс «фразові штампи, кліше, типові для різних

літературних стилів, літературні цитати, крилаті вислови, народні прислів'я та приказки» (Скрипник, 1973, с.14).

«Фразеологічні сполучення – звороти, в яких самотійне значення кожного слова є абсолютно чітким, але один із компонентів має зв'язане значення.» (Кочерган, 2003, с.246). Наприклад: «райські птахи» – عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ, «щирий друг» – الصَّدِيقُ الْمُخْلِصُ; «брати участь», «розквасити ніс», «гола правда». У даних прикладах кожне зі слів має своє значення, але одне зі слів реалізує конкретне значення тільки в даному звороті.

В.В. Виноградов зробив значний внесок у вивчення та систематизацію фразеології. Його праці стали основою для подальших досліджень фразеології та визначили методологічні підходи до її вивчення. Проте, з плином часу, досліджуючи глибше фразеологічний фонд різних мов, виникли деякі неточності, які потребували вдосконалити класифікацію, яку розробив В. Виноградов. Таким чином, використовуючи основні класифікаційні категорії, встановлені В.В. Виноградовим, професор М.М. Шанський додав четвертий клас, що включає *фразеологічні вирази*, що складаються зі слів з вільним значенням, але мають стійке вживання, і які можна розрізнити за семантичними ознаками.

М.М. Шанський розрізняє два типи:

1) фразеологічні вирази комунікативного характеру, що представляють собою предикативні словосполучення, аналогічні реченню, і виражають певне судження (*Людина – це звучить гордо; Хрін від редьки не солодший* та ін.) (Скрипник, 1973, с.15-16);

2) фразеологічні вирази номінативного характеру, які є словесними сполученнями, що відповідають лише певній частині речення, і функціонують як назви певних концепцій у мові, аналогічно словам (*трудові успіхи, палії війни, вищий учбовий заклад* тощо) (Скрипник, 1973, с.16);

На початку 60-х років позаминулого століття Л. Булаховський розробив генетичну класифікацію фразеологізмів, яка, у свою чергу, поділяється на вісім груп:

- 1) прислів'я та приказки;
- 2) професіоналізми;

- 3) усталені вислови з анекдотів, жартів;
- 4) цитати й образи зі Старого й Нового Завітів;
- 5) ремінісценції античної старовини;
- 6) переклади поширених іншомовних висловів (французьких, німецьких італійських, англійський);
- 7) крилаті слова іноземних письменників;
- 8) влучні фрази видатних людей (Булаховський, 1952, с.102-103).

Фразеологічний склад української мови включає різні генетичні групи.

Л. Скрипник вказує на такі:

- питомо українські фразеологічні одиниці;
- запозичені фразеологічні одиниці;
- фразеологічні кальки та напівкальки (Скрипник, 1973, с.149).

Я. Спринчак розподіляє фразеологізми на три генетичні категорії, враховуючи їхнє походження за часом:

- спільнослов'янські (присутні в усіх або в більшості слов'янських мов);
- східнослов'янські (використовуються тільки в східнослов'янських мовах, а в інших слов'янських мовах вживаються як запозичення з них);
- властиві окремим східнослов'янським мовам (Спринчак, 1976, с.33-38).

Л. Скрипник вказує, що більшість фразеологічних одиниць походять від сполучень, які можуть змінюватися і які відображають пряме сприйняття певних явищ реальності, назви різних аспектів людського життя (Скрипник, 1973, с.152).

С. Г. Гаврин підкреслює, що для того, щоб певна сполука слів стала стійкою одиницею мови, їй необхідно пройти три етапи: 1) фіксоване засвоєння (запам'ятовування сполуки слів); 2) збереження в пам'яті; 3) відтворення (Гаврин, 1966, с.264).

Що стосується функціональної класифікації, то Д. Баранник представив ідею її розподілу на п'ять груп:

- 1) фразеологічні метафори народного характеру;
- 2) фразеологічні метафори літературного характеру;
- 3) фразеологічні образні узагальнення народного характеру;

- 4) фразеологічні образні узагальнення літературного характеру;
- 5) специфічно жанрова фразеологія; (Баранник, 1968, с.34-38).

Через певну складність та багатоаспектність фразеологічної класифікації, дослідники по-різному розглядали та розуміли фразеологічні одиниці, що в результаті призвело до різних підходів класифікації фразеологізмів. Аналіз класифікації фразеологізмів підтверджує, що відмінності в розумінні загального обсягу фразеології є головною причиною багатьох розбіжностей між класифікаціями. Таким чином, кожна класифікація може містити різну кількість типів фразеологічних одиниць.

Отже, наведені вище класифікації дозволяють проаналізувати різні аспекти класифікацій фразеологічних одиниць (семантичний, граматичний, функціональний) та дослідити різновиди фразеологізмів.

1.4 Характерні особливості ФО в арабській та українській мовах.

Українська та арабська мова мають свої унікальні фразеологічні одиниці, які відображають особливості культури, історії та традицій кожного народу. Різноманітні сфери життя народу, його історія, взаємини в суспільстві, побуті, морально-етичні принципи та сімейні зв'язки відображено в фразеології кожної мови.

Фразеологічні одиниці завжди, будь то відкрито чи приховано, зберігають свою історико-семантичну природу, що може бути виявлено через етимологічні дослідження. Спостереження над ними часто приводить до виявлення початкового джерела та змінного прототипу фразеологічної одиниці. Останнє розглядається як найбільш типова конструкція, що базується на людському досвіді, узагальнена форма вільносинтаксичного вираження етнокультурних елементів, представлених як семантична одиниця, що виражає значення об'єкта (Селіванова, 2004, с.276).

На відміну від української мови, в арабській мові однією з малодосліджених галузей лінгвістики є фразеологія. Це пов'язано з тим, що фразеологія розглядалась лише як вторинний розділ стилістики, риторики та інших наук. Фразеологічні одиниці арабської мови складають значний пласт лексикології та їх роль у мові важко переоцінити.

Фразеологізм можна порівняти зі словом як одиницею мови, що має деякі спільні з фразеологізмом ознаки, а також із словосполученням, оскільки словосполучення може бути генетичним джерелом фразеологізму.

Щодо слова і фразеологічної одиниці, то між ними є спільні риси: по-перше, вони складні цілісні одиниці, які не формуються в процесі мовлення, а передаються як готові значеннєві структури; по-друге, вони часто мають стійку форму та структуру; по-третє, слова і фразеологізми зазвичай виражають лише одне поняття; по-четверте, вони можуть вступати в синонімічні й антонімічні зв'язки; по-п'яте, деякі фразеологічні одиниці, маючи лексичне значення і граматичну гнучкість, можуть бути подібні до лексем і виконувати синтаксичні функції. Проте, на структурно-семантичному рівні, фразеологічні одиниці є складнішими формами, ніж слова. Вони належать до різних мовних рівнів – лексичного і фразеологічного; мають специфічне фразеологічне значення; семантика фразеологізму не обов'язково залежить від контексту; вони мають тенденцію до однозначності, на відміну від слів, які можуть мати кілька значень; фразеологізм - це нарізно оформлена одиниця, у той час як слово цілісно оформлене; основна функція слова номінативна, а у фразеологізму – експресивно-оцінна. Отже, фразеологізм – це самостійна мовна одиниця, яка характеризується фразеологічним значенням, складом компонентів, граматичними особливостями, експресивністю. Група мовних одиниць, що володіють цими характеристиками, складатиме обсяг фразеології будь-якої мови. (Соболевська, 2018, с.9-10).

Визначаючи специфіку фразеологізму, необхідно обмежити його від окремого слова та від вільного поєднання слів. Наприклад:

«لا يسوّى بصلّة»

«Не вартує цибулини».

В арабській мові цей вислів сприймається як єдине ціле, а при синтаксичному розборі виступає одним із членів речення, що відповідає на одне й те саме питання. За структурою воно є словосполученням, що складається з трьох слів, кожне з яких має своє лексичне значення. Вирази подібного типу в арабській мові слід відносити до фразеологічних словосполучень, тому що, по-перше, вони не створюються в

процесі промови, а відтворюються в готовому вигляді, а по-друге, вони відрізняються образністю, виразністю та ідіоматичністю.

Більшість арабських фразеологізмів складаються з двох або більше слів. Наприклад:

«ذهب جفاء»

«Повністю зникнути».

У фразеологічних одиницях арабської мови часто виявляються відображені культурні та релігійні особливості, виражені через образи з ісламу та інші аспекти арабської культури. Вони часто мають виразне, метафоричне забарвлення та використовуються для емоційного вираження думок або почуттів. Натомість українські фразеологічні одиниці можуть бути більш прямолінійними та пов'язаними з сільським господарством, природою або християнською традицією. Вони можуть мати відтінок гумору або європейської культурної спадщини. Обидва види фразеологічних одиниць відображають унікальні аспекти культури та мислення кожного народу.

Висновки до 1 розділу

У цьому розділі було досліджено теоретичні засади фразеологізмів, а саме:

- визначено предмет та завдання фразеології як розділу лексикології;
- розглянуто джерела виникнення фразеологізмів;
- висвітлено види та класифікації фразеологічних одиниць;
- проаналізовано характерні особливості ФО в арабській та українській мовах.

Отже, було встановлено, що основне завдання фразеології полягає у вивченні походження, значення та вживання фразеологізмів у мові. Це сприяє кращому розумінню культурних особливостей та традицій конкретної мови. Фразеологізми в арабській та українській мовах виступають не лише як інструмент комунікації, але й як спадок, що передає багатство мислення та відображає унікальний світогляд народів. Аналіз класифікації фразеологізмів підтверджує, що відмінності в розумінні загального обсягу фразеології є головною причиною багатьох розбіжностей між

класифікаціями. Таким чином, кожна класифікація може включати різну кількість типів фразеологічних одиниць.

Підсумовуючи, можна сказати, що фразеологія мови є віддзеркаленням різноманітних аспектів життя та культури різних народів. Незалежно від конкретної мови, фразеологічні вирази мають значуще значення, яке можна розкрити шляхом етимологічних досліджень. У порівнянні з українською мовою, фразеологія арабської залишається слабо дослідженою галуззю лінгвістики, проте її важливість складно переоцінити. Фразеологічні вирази як в арабській, так і в українській мові відтворюють особливості культури та способу мислення їх народів.

РОЗДІЛ 2

ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ФО В ЗАГОЛОВКАХ ТА ТЕКСТАХ ЗМІ

2.1 Особливості функціонування арабських фразеологічних одиниць в заголовках та текстах ЗМІ.

Прагматичний потенціал заголовків у сучасних ЗМІ відображає їхню важливість у контексті сучасної медійної комунікації. Сьогоднішні медіа не лише інформують про новини та події, але й мають завдання бути інформативними, візуально привабливими та оперативними, впливаючи на аудиторію. Заголовки стають ключовим елементом, який визначає сприйняття читачем інформації та формує його світогляд (Ревенко, 2019, с.133). Фразеологізми у ЗМІ використовуються для залучення уваги, створення ефекту або передачі певної інформації в короткій формі. Вони можуть надати заголовку або тексту жвавості та образності, зробивши його більш привабливим і цікавим для читачів. Використання фразеологізмів може зробити текст легшим для запам'ятовування та ефективним у сприйнятті аудиторією.

Питанням особливостей використання фразеологічних одиниць у ЗМІ займалися такі українські лінгвісти, як: Г.М. Колесник, В.Г. Костомаров, М.А. Жовтобрюх, Ю.Ф. Прадід.

Сучасна медіа-сфера вимагає особливої уваги до формулювання заголовків, враховуючи їхній вплив на читача, його емоційну та інтелектуальну сферу. Заголовок, як перший елемент матеріалу, привертає увагу та змушує читача прочитати статтю. Правильно підібраний заголовок сприяє зацікавленості в матеріалі та викликає стійкий інтерес. Використання фразеологізмів у заголовках публіцистичних текстів є поширеним, оскільки їхня експресивність та образність дозволяють справити вплив на читача та викликати відповідну емоційну реакцію (Ревенко, 2019, с.134).

Особливості функціонування арабських фразеологічних одиниць у заголовках та текстах ЗМІ можуть варіюватися в залежності від контексту та аудиторії. Вони

можуть бути використані для створення атмосфери та передачі кольору, який характерний для арабської культури, а також для залучення уваги аудиторії, яка зацікавлена в подіях, пов'язаних з арабським світом. Фразеологізми можуть бути вжиті для вираження емоцій, опису ситуацій або передачі певної інформації з більш глибоким значенням, що має відношення до арабської культури та традицій. Таке використання фразеологізмів допомагає створити ефективну комунікацію з аудиторією, яка має арабське походження або цікавиться арабським світом.

Частота використання арабських фразеологізмів у заголовках ЗМІ може залежати від кількох факторів, таких як контекст подій, аудиторія чи особливості мовлення конкретного ЗМІ. У певних ситуаціях, особливо коли мова йде про події чи теми, що безпосередньо стосуються арабського світу, арабські фразеологізми можуть бути використані для привернення уваги або передачі автентичності. Однак використання таких виразів може бути обмеженим і залежить від стилю та стратегії редакції кожного ЗМІ.

Проілюструвати наведений вище матеріал, можуть такі приклади:

1) **رجع بخفي حنين / عاد** – *безрезультатна дія, повернутися ні з чим* (букв. «повернувся з взуттям Хунейна»).

Історія походження даного фразеологізму: Хунейн, відомий своєю вправністю у ремонті взуття, спробував відплатити брехливому бедуїну, який грубо поводився з ним та витратив його час так нічого й не купивши, обікравши його. Шляхом викладання черевиків на дорогу, він втягнув його у пастку, залишивши без власності. У результаті, бедуїн, замість великої кількості подарунків та товару, які він віз додому, повернувся ні з чим.

Використання фразеологізму в заголовках ЗМІ:

1. «كاتب إسرائيلي: الوفد الأمريكي عاد "بخفي حنين" وترامب يعيد النظر في "صفقة القرن"» (1).

Переклад українською мовою:

Ізраїльський журналіст (букв. «письменник») *зазначає: «Американська делегація повернулася ні з чим... А Трамп переглядає «угоду року».*

У даному заголовку фразеологізм «عاد بخفي حنين» вказує на те, що делегація Америки не мала успіху у своїй поїздки. Також, у заголовку вжита метафора «صفقة القرن», яка має значення важливості та масштабу угоди, яку переглядає Трамп.

2. «لماذا عاد السيسي بخفي حنين من زيارته "الخاطفة" إلى السعودية؟» (2).

Переклад українською мовою:

Чому Ас-Сісі повернувся зі свого «короткочасного» візиту до Саудівської Аравії без результату?

У статті йдеться про те, що візит президента Єгипту до Ер-Ріяду не призвів до жодного покращення економічної ситуації в його країні, а Саудівська Аравія не дотрималася обіцянок, які назвала Єгипту. Тому, у даному заголовку фразеологізм «عاد بخفي حنين» вказує на невдалий візит президента Єгипту, який не призвів до жодних позитивних результатів.

3. «وفد برشلونة إلى باريس.. طار من أجل نيمار وعاد بـ"خفي حنين"» (3).

Переклад українською мовою:

Делегація Барселони, яка прилетіла до Парижу за Неймаром, повернулася без позитивного результату.

Цей заголовок є спортивного характеру, який вказує на те, що даний фразеологізм може вживатися в різному контексті, при цьому зберігаючи одне й те саме значення.

2) فتح صفحة جديدة – розпочати заново (букв. «відкрити нову сторінку»)

Використання фразеологізму в заголовках ЗМІ:

1. «رئيسي يدعو الدول الأفريقية إلى فتح صفحة تعاون اقتصادي جديدة» (4).

Переклад українською мовою:

Райсі закликає африканські країни відновити економічну співпрацю (букв. «розпочати заново»).

Можна простежити, що фразеологізм у даному заголовку краще перекладати як «відновити співпрацю», оскільки цього вимагає контекст. Також, у наведеному заголовку перший член фразеологізму виражений масдаром فَتَحَ від дієслова I породи فَتَحَ, що вказує на ще одну особливість вживання ФО.

2. «كاتب صحفي: من الصعب فتح واشنطن صفحة جديدة مع أنقرة لهذه الأسباب!» (5).

Переклад українською мовою:

Журналіст зазначає: «*Вашингтону складно побудувати нові відносини з Анкарою з цих причин!*».

Переклад фразеологізму в цьому заголовку дещо відрізняється від його перекладу в першому заголовку, проте значення залишається те саме.

3. «الإليزيه يحتفي بأميرات المغرب في إشارة قوية إلى رغبة باريس في فتح صفحة جديدة مع الرباط» (6).

Переклад українською мовою:

В Єлисейському музеї прийняли марокканських принцес, що свідчить про бажання Парижа відновити відносини з Рабатом.

Отже, фразеологізм «فتح صفحة جديدة» має значення «відновлення». Здебільшого даний вираз вживається в політичних текстах.

3) لم تذهب / تضع سدى – не даремно

Використання фразеологізму в заголовках ЗМІ:

1. «تضحياتهم لم تذهب سدى.. السودانيون يحتفلون بنجاح ثورتهم» (7).

Переклад українською мовою:

Їхні жертви не були марними... Суданці святкують успіх своєї революції.

У цьому заголовку використовується фразеологізм, щоб підкреслити успішний результат революції, не дивлячись на жертви. Читаючи речення «їхні жертви не були марними», читач одразу розуміє основний результат революції.

2. «محمد بن زايد: دماء شهدائنا لم تذهب سدى والأمم ترتقي بتضحيات أبنائها» (8).

Переклад українською мовою:

Мухаммад бін Заїд: «Кров наших загиблих не була марною, і народи піднімаються завдяки жертвам своїх синів».

3. «جهود المعلمة لم تذهب سدى.. إعادة تجهيز ابتدائية بن زرجب بوهران» (9).

Переклад українською мовою:

Зусилля вчительки не були марними... Переобладнання початкової школи імені Бін Зерджеба в Орані.

Отже, фразеологізм «لم تذهب / تضع سدى» частіше вживається в політичному контексті з вказівкою на «жертви». Проте поширеним варіантом використання даного вислову є також поєднання зі словом «зусилля», як наведено в прикладі вище.

Даний аналіз заголовків арабських ЗМІ показав, що найпоширенішими є розповідні висловлювання з використанням фразеологізмів, які служать основою для формування мовленнєвих актів-констативів. Ці акти поєднують інформативну та прагматичну функції і дозволяють втілити різноманітні авторські наміри, такі як констатація факту, попередження, роз'яснення, прогнозування, завірення, припущення, іронія, а також запрошення до ознайомлення з фактами чи подіями.

Можна зробити висновок, що використання фразеологізмів у заголовках та тестах арабських ЗМІ є поширеним явищем. Цікаво, що кожен фразеологізм набуває нового комунікативного смислу залежно від контексту, що допомагає автору оптимально виражати свої наміри. Ці вирази можуть стимулювати спільне обговорення, мати емоційний вплив, переконувати аудиторію приймати певну думку автора або формувати її ставлення до описаних подій.

2.2 Емоційне забарвлення арабських політичних текстів фразеологізмами.

Емоційне забарвлення арабських політичних текстів фразеологізмами може бути досить виразним і часто використовується для підсилення аргументації або впливу на аудиторію. Наприклад, вживання фразеологізмів може надати тексту витонченості, агресивності або навіть іронії, залежно від контексту та мети автора.

У таких текстах часто зустрічаються «політичні фразеологізми». Політичні фразеологічні одиниці формуються, як правило, навколо ключових слів політичної сфери, які репрезентують основні політичні концепти. Дослідження в галузі політичної лінгвістики вказують на те, що однією з найважливіших складових сучасного політичного спілкування є його метафоричність. Метафора містить у собі порівняння, але передає його особливим чином: шляхом створення семантичної двоїстості слова або виразу. Багато політичних метафор повторюються і відтворюються в промові політиків і в засобах масової інформації, що й дозволяє

розглядати політичну метафору в складі фразеології. Наприклад: *حرب باردة* – холодна війна, *الحرب المعلوماتية* – інформаційна війна, *مرض مهني* – професійне захворювання (Бахи, 2013, 184-185).

Приклади вживання фразеологізмів у політичних текстах:

«وقال الطيب مصطفى، رئيس تحالف 2020 الذي يضم عدّة أحزاب وحركات تدعم اعتماد الشريعة في القانون وتناهض الأفكار العلمانية وبينها حزب المؤتمر الشعبي الذي كان في الماضي متحالفا مع الرئيس المعزول عمر البشير، "السبب الرئيسي لرفض الاتفاق أنه تجاهل تطبيق الشريعة الاسلامية. منتهى اللامسؤولية. وإذا تم تطبيقه سيفتح أبواب جهنم على السودان."»(10).

Переклад українською мовою:

Аль Таїб Мустафа, голова коаліції 2020, яка включає кілька партій і рухів, які підтримують прийняття законів шаріату та виступають проти світських ідей, включаючи Партію народного конгресу, яка в минулому була союзником поваленого президента Омара Аль-Башира, сказав : «Основна причина відхилення угоди полягає в тому, що вона ігнорує застосування ісламського закону шаріату. Якщо вона буде реалізована, це відкріє ворота пекла для Судану».

У даному уривку вжитий фразеологізм «فتح أبواب جهنم», який має значення негативного наслідку або погрози (букв. «відкрити двері пекла»).

«أكد العاهل الأردني، الملك عبدالله الثاني، اليوم الإثنين، تقديم الدعم الكامل للقوات المسلحة الأردنية وإدارة مكافحة المخدرات، بما يمكنهما من التصدي لعصابات المخدرات المحلية والإقليمية، والضرب بيد من حديد لكل من يهدد أمننا الوطني والإقليمي. بحسب وكالة الأنباء الأردنية "بترا"(11).

Переклад українською мовою:

Як повідомляє Інформаційне агентство Йорданії «Петра»: «У понеділок, король Йорданії Абдалла II підтвердив надання повної підтримки Збройним силам Йорданії та Управлінню по боротьбі з наркотиками, що дасть змогу протистояти місцевим і регіональним наркоугрупованням і покінчити з кожним, хто загрожує нашій державній та регіональній безпеці».

У даному уривку вжитий фразеологізм «ضرب بيد من حديد» (букв. «бити залізною рукою»). Цей вислів має значення жорстокої відповіді щодо когось чи чогось, здебільшого вживається в контексті боротьби з тероризмом.

Отже, фразеологізми можуть значно впливати на сприйняття тексту політичного характеру через кілька способів:

1. **Емоційне забарвлення:** Вживання фразеологізмів може підкреслити емоційне забарвлення тексту, надаючи йому витонченість, агресивність або іронію.

2. **Ідентифікація з аудиторією:** Фразеологізми можуть сприяти ідентифікації з аудиторією, оскільки вони часто є частиною культурного коду та мовленнєвого образу певної групи людей.

3. **Підсилення аргументації:** Вживання фразеологізмів може підсилити аргументацію тексту, роблячи її більш переконливою або ефектною.

4. **Створення образу політичних дійсностей:** Фразеологізми можуть викликати асоціації та уявлення, що допомагають створювати образи політичних подій або осіб.

У цілому, вживання фразеологізмів допомагає зрозуміти текст, надаючи йому емоційну, культурну та переконливу складову.

Висновки до 2 розділу

У Розділі 2 було проаналізовано використання фразеологізмів у заголовках ЗМІ. У ході чого, виявлено, що використання арабських фразеологічних одиниць у заголовках та текстах ЗМІ залежить від контексту і аудиторії. Вони можуть створювати атмосферу арабської культури, привертати увагу аудиторії, зацікавленої в арабських подіях, і виражати емоції або глибоке значення, пов'язане з традиціями цієї культури. Таке використання фразеологізмів сприяє ефективній комунікації з аудиторією, що має арабське походження або цікавиться арабським світом.

В аналізі заголовків арабських ЗМІ виявлено, що найчастіше використовуються наративні висловлювання з використанням фразеологізмів, які становлять основу для формування мовленнєвих актів-констативів. Ці акти поєднують інформативну та прагматичну функції, дозволяючи втілити різноманітні авторські наміри, такі як ствердження факту, попередження, пояснення, прогнозування, підтвердження, припущення, іронія та запрошення до ознайомлення з фактами або подіями.

Також, у Розділі 2 досліджено емоційне забарвлення арабських політичних текстів фразеологізмами, у результаті чого, був отриманий такий висновок, що фразеологізми можуть значно впливати на сприйняття тексту політичного характеру через кілька способів, такі як: емоційне забарвлення, ідентифікація з аудиторією, підсилення аргументації, створення образу політичних дійсностей.

Висновок полягає у тому, що використання фразеологізмів у заголовках та текстах арабських ЗМІ є розповсюдженим явищем. Цікаво відзначити, що кожен фразеологізм може мати різний смисл у залежності від контексту, що дозволяє автору ефективно виражати свої наміри.

ВИСНОВКИ

Фразеологія в кожній мові – це скарбниця культури та мудрості народу, що відображає його історію, боротьбу та ідеали. Ці вирази, передаються з покоління в покоління, і вони є вишуканими перлинами народної мудрості, що розкривають звичаї народу.

Основне завдання фразеології полягає у ретельному вивченні походження, значення та вживання фразеологізмів у мові, що сприяє глибшому розумінню культурних особливостей та традицій конкретної мови. Фразеологізми в арабській та українській мовах є не лише засобом комунікації, а й відображенням багатства мислення та унікального світогляду народів. Аналіз класифікації фразеологізмів підтверджує, що різниця в розумінні загального обсягу фразеології є основною причиною розбіжностей між класифікаціями, тому кожна класифікація може включати різну кількість типів фразеологічних одиниць.

У сучасній медійній сфері особлива увага приділяється формулюванню заголовків з огляду на їх вплив на читача. Заголовок, як перший елемент матеріалу, привертає увагу та стимулює читача перейти до подальшого читання. Правильно підібраний заголовок викликає інтерес до матеріалу та зберігає його увагу. Використання фразеологізмів у заголовках публіцистичних текстів є поширеним, оскільки їхня виразність та образність дозволяють впливати на читача та викликати відповідну емоційну реакцію.

У цій курсовій роботі було досліджено роль та використання фразеологізмів у сучасних медійних текстах, зокрема в заголовках та текстах арабських ЗМІ. Результати аналізу свідчать про широке поширення фразеологізмів у медійному середовищі та їхню важливу роль у формуванні комунікативного впливу на аудиторію. Вивчення цього явища допомагає краще зрозуміти механізми мовленнєвої взаємодії в медіа, а також підкреслює значення контексту та аудиторії в розумінні та інтерпретації фразеологічних одиниць. Робота сприяє поглибленню знань про мовленнєву практику та розвитку навичок аналізу медійних текстів з урахуванням фразеологічної складової.

Поставлені завдання було виконано, а саме:

Досліджено, що існують різні способи класифікації фразеологізмів, але найбільш відомою є класифікація В. Виноградова, який виділив три категорії фразеологічних одиниць: фразеологічні зрощення, фразеологічні єдності, фразеологічні сполучення.

Встановлено, що основне завдання фразеології полягає у вивченні походження, значення та вживання фразеологізмів у мові з метою кращого розуміння культурних особливостей та традицій конкретної мови. Фразеологізми в арабській та українській мовах виконують роль не лише засобу комунікації, а й спадку, що передає багатство мислення та відображає унікальний світогляд народів.

На прикладах арабських заголовків та текстів проаналізовано, що фразеологізми можуть суттєво впливати на сприйняття текстів політичного змісту через різні механізми, такі як: емоційне забарвлення, встановлення ідентифікації з аудиторією, підсилення аргументації та формування образу політичних реалій.

Отже, за результатами виконаної роботи, можна сказати, що дослідження фразеологічних одиниць є актуальним у наш час, тому що кожна мова унікальна і має певні особливості, тим паче у фразеології.

АНОТАЦІЯ

إن علم العبارات الاصطلاحية في كل لغة هو خزانة ثقافة الشعب وحكمته، ويعكس تاريخه ونضالاته ومثله العليا. تنتقل هذه التعبيرات من جيل إلى جيل، وهي لآلى رائعة من الحكمة الشعبية التي تكشف عادات الناس.

تتمثل المهمة الرئيسية لعلم العبارات الاصطلاحية في دراسة أصل ومعنى واستخدام العبارات الاصطلاحية في اللغة، مما تساهم في فهم أعمق للسمات والتقاليد الثقافية للغة معينة. إن العبارات الاصطلاحية في اللغتين العربية والأوكرانية ليست مجرد وسيلة للتواصل، ولكنها أيضاً انعكاس ثراء التفكير والنظرة العالمية الفريدة للشعوب. يؤكد تحليل تصنيف العبارات الاصطلاحية أن الاختلاف في فهم الحجم الإجمالي للعبارات الاصطلاحية هو السبب الرئيسي للاختلافات بين التصنيفات، لذلك يمكن لكل تصنيف أن يتضمن عدداً مختلفاً من أنواع الوحدات اللغوية.

في المجال الإعلامي الحديث، يتم إيلاء اهتمام خاص لصياغة العناوين الرئيسية. يجذب العنوان انتباه القارئ ويشجع القارئ على القراءة. العنوان المختار بشكل صحيح يثير الاهتمام بالمعلومات ويجذب انتباهها. يعد استخدام العبارات الاصطلاحية في عناوين النصوص الصحفية أمراً شائعاً، حيث أن تعبيرها يسمح بالتأثير على القارئ والتسبب في الاستجابة العاطفية المناسبة.

تناول هذا البحث السنوي دور العبارات الاصطلاحية واستخدامها في عناوين ونصوص وسائل الإعلام العربية. تشهد نتائج التحليل على الانتشار الواسع للعبارات الاصطلاحية في البيئة الإعلامية ودورها المهم في تشكيل تأثير التواصل على الجمهور. تساعد دراسة هذه الظاهرة على فهم آليات التفاعل الكلامي في وسائل الإعلام بشكل أفضل، وتؤكد أيضاً على أهمية السياق والجمهور في فهم وتفسير العبارات الاصطلاحية. يساهم العمل في تعميق المعرفة حول ممارسة الكلام وتنمية المهارات في تحليل النصوص الإعلامية التي تحتوي على العبارات الاصطلاحية.

لقد تم التحقيق في أن هناك طرقاً مختلفة لتصنيف العبارات الاصطلاحية، ولكن الأكثر شهرة هو تصنيف فينوغرادوف، الذي خص ثلاث فئات من العبارات الاصطلاحية.

لقد ثبت أن المهمة الرئيسية لعلم العبارات الاصطلاحية هي دراسة أصل ومعنى واستخدامها في اللغة من أجل فهم السمات والتقاليد الثقافية للغة معينة بشكل أفضل.

تم تحليل أن العبارات الاصطلاحية يمكن أن تؤثر بشكل كبير على تصور النصوص ذات المحتوى السياسي. لذلك، بناء على نتائج هذا البحث، يمكننا القول أن دراسة العبارات الاصطلاحية ذات صلة في الوقت الحاضر، لأن كل لغة فريدة من نوعها ولها خصوصيات معينة، خاصة في علم العبارات الاصطلاحية.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Баранник, Д.Х. (1968). *Фразеологія в усному монологічному мовленні. Питання мовної культури*. Київ: Наукова думка., с. 34–38.
- Бахи, А.М. (2013). *Политическая фразеология арабского языка*. Ученые записки Таврического национального университета имени В. И. Вернадского. Том 26 (65), № 2. с. 183–188.
- Булаховский, Л.А. (1952). *Курс русского литературного языка*. Киев: Радянська школа, с. 102–103.
- Виноградов, В. В. (1977). *Лексикология и лексикография*. Костомаров В. (Ред.), В. В. Виноградов. Избранные труды. Москва: Наука., Т. 3, с. 140–161.
- Гаврин, С.Г. (1966). *Проблема систематизации устойчивых сочетаний современного русского языка в функциональном аспекте*. Москва: ИПУ, с.264.
- Галинська О. М. (2011). *Фразеологізми як знаки культурної інформації // Проблеми зіставної семантики: збірник наукових статей*. Вид. центр КНЛУ., Ч. 2., с. 72–76.
- Губанов, Ю.П. (1978). *Лексикология и фразеология арабского языка/ Курс лекций*. Москва: Военный институт.
- Кочерган, М.П. (2001). *Вступ до мовознавства: підручник*. Київ: ВЦ «Академія».
- Маслова В.А. (2007). *Лингвокультурология*. М. : Академия, с. 208.
- Мойсієнко, А.К., Мосенкіс, Ю.Л., Бас-Кононенко, О.В., Бондаренко, В.В., Гапченко, О.А., Кравченко, Л.О., Мацько, О.М., Плющ, Н.П., Сидоренко, О.М. (2010). *Сучасна українська літературна мова: Лексикологія, Фонетика*. Київ: Знання.
- Ревенко, В. В. (2019). *Фразеологічні одиниці в заголовках британських та американських інтернет-видань [Текст]*. Закарпатські філологічні студії, Ужгород : Видавничий дім «Гельветика». Т. 1, вип. 11., с. 133–136.
- Селіванова, О.О. (2004). *Нариси з української фразеології (психокогнітивний та етнокультурний аспекти)*. Черкаси: Брама, с.276.
- Скрипник, Л.Г. (1973). *Фразеологія української мови*. Київ: Наукова думка.
- Спринчак, Я.О. (1976). *Етимологічний аналіз фразеологічних виразів*. №5.

Соболевська, О. (2018). *Українські фраземи й особливості їх творення*. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, Педагогічний коледж.

Ужченко, В.Д., Ужченко Д.В. (2005). *Фразеологія сучасної української мови*. Луганськ: Альма-матер.

Шанский, М.М. (1969). *Фразеология современного русского языка*. Москва: Высшая школа.

Інформаційні ресурси

1. <https://nn.najah.edu/2WNK/>
2. <https://arabi21.com/story/1505647/>
3. <https://www.skynewsarabia.com/amp/sport/1278929->
4. <https://www.almayadeen.net/tv-reports/>
5. <https://www.turkpress.co/node/100898>
6. <https://alarab.co.uk/>
7. <https://www.aljazeera.net/amp/videos/2019/8/18/>
8. <https://al-ain.com/article/uae-abudhabi-martyrs-day>
9. <https://www.elbilad.net/derniere-info/>
10. <https://middle-east-online.com/>
11. <https://www.aljarida.com/article/25232/amp>